

Здійснення мрії

Ірина Цілик

Так хочеться дотикову спрагу
висьорбати до донця,
опікаючи губи у кров,
шматками вигризти
серцевинку сонця.
Виповзти.
Взятись долонями шерхлими
за ребра
гармонії стиглої.
Визбирати
гірку настоянку нервів
з шепоту,
вийти звідтам
із силою.
Хочеться лінивої спеки,
аби злипалися впадини
із опукlostями
душі,
хочеться міста
спекатись,
винести зраду
міста
цокотнечею бабок у комиші.
Хочеться духмяного тютюну,
рук,
тонкої тканини плоті,
босоніж свою війну
серцевим друком
вистукати.
А потім
хочеться повітря рожевого,
де зависають
татуюванням птиць
думки блаженні.
Хочеться в яснотравистих скальпах
живої ворси
складати екзамени

черешням
на соковитість.
Хочеться, зрештою,
щоб із краси вислизали ми
і зачіпали
самісіньке лібідо квітів.
Хочеться асиметричних спазм
солодких губ,
повертання
хрипких вінілів
із дитинства-вирію...
Хочеться, знаєте, викричати оргазм,
роздряпати грубо
в собі кохання
і вижити
літньою,
дуже здійсненою
мрією!